

Farní zpravodaj

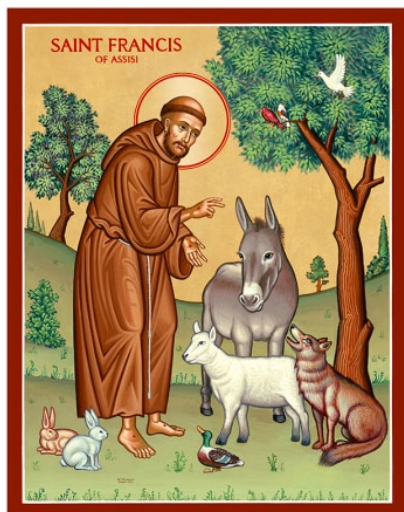
2020 / 3

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

Září

Pane, udělej ze mne nástroj svého pokoje,
abych přinášel lásku, kde je nenávisť,
odpuštění, kde je urážka,
jednotu, kde je nesvornost,
víru, kde je pochybnost,
pravdu, kde je blud,
naději, kde je zoufalství,
radost, kde je smutek,
světlo, kde vládne tma.
Pomoz mi, abych netoužil
po útěše, ale těšil,
po porozumění, ale rozuměl,
po lásce, ale miloval.
Vždyť, kdo dává, ten dostane,
kdo odpouští, tomu se odpustí,
kdo umírá, vstane k životu.

Modlitba sv. Františka z Assisi

OBSAH 57. ČÍSLA

<i>Modlitba na úvod.....</i>	1
<i>Proč se mít rád.....</i>	2
<i>Moje oblíbené místo.....</i>	2
<i>Marie.....</i>	3
<i>Rozhovor.....</i>	4
<i>Poděkování.....</i>	8
<i>Děkujeme všem andělům.....</i>	8
<i>Biřmování.....</i>	10
<i>V kostele v Písečné.....</i>	11
<i>Farní tábor.....</i>	11
<i>Franta je borec – Podyjí 2020.....</i>	19
<i>Návštěva ve Vysokém Mýtě.....</i>	24
<i>Pout' na Žampachu 2020.....</i>	24
<i>Čeští svatí – Shrnující přehled.....</i>	25
<i>Trocha židovského humoru.....</i>	29
<i>Bible podle abecedy.....</i>	30
<i>Křížovka.....</i>	30
<i>Biblické sudoku.....</i>	32
<i>Zápis z PRF 7. 9. 2020.....</i>	34
<i>Čeští svatí – Shrnující přehled-řešení... </i>	35
<i>Správné řešení kvízu a sudoku.....</i>	36

PROČ SE MÍT RÁD

Kdybyste náhodou měli tendenci nemít se rádi, zkuste se podívat do následujících citátů z Bible.

1. Vy jste sůl země. (Mt 5,13)
2. Vy jste světlo světa. (Mt 5, 14)
3. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. (Jan 1,12)
4. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. (Jan 15,5)
5. Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. (Jan 15,9)
6. Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo; a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu. (Jan 15,16)
7. Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? (1Kor 3,16)
8. Milostí Boží jsem to, co jsem. (1Kor 15,10)
9. Nikdo přece nemá v nenávisti své tělo, ale živí je a stará se o ně. Tak i Kristus pečuje o církev; vždyť jsme údý jeho těla. (Ef 5,29-30)
10. A ve vašem srdci ať vládne mír Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. (Kol 3,15)

z Českého ekumenického překladu Bible vybral František Mazura

MOJE OBLÍBENÉ MÍSTO

Kdo by neznal krásné místo nad Horní Čermnou, zvané Mariánská Hora (dříve Na Vrších). Už můj dědeček, který pocházel z obce Studené, každoročně chodíval pěšky na pouť k Panně Marii na "Mariánku."

Na nenápadném místě stojí kostel Narození Panny Marie z roku 1875, neboť kaple, dříve zde postavená, nestačila velkým zástupům poutníků. Dle starých pramenů tu Panna Maria zachránila povozníka Antonína Keptu z Kunvaldu, který tudy vezl mlýnské kameny z Pruska na Moravu. Vůz i s nákladem se na něho převrhl a sám bezmocný se obrátil k Panně Marii Cellenské. Z nehody vyvázl s pomocí bílé panny. Každoročně potom putoval do Mariazell (poutní místo v Rakousku – pozn. redakce) děkovat za své zachránění. Tuto událost připomíná i prostý obraz ve zdejším kostele.

Slavné poutě se zde konají od roku 1885 vždy v neděli po 8. září na slavnost Narození Panny Marie. Tenkrát Otec biskup Josef Jan Hais

prohlásil Mariánskou horu poutním místem, "aby každý, kdo na Velehrad putovat nemůže, mohl poutní místo na Mariánské hoře navštívit". A tak přicházíme vždy v září, většinou za krásného slunečného počasí, setkáváme zde lidi z širokého okolí i ze Žamberka a společně slavíme "Narození". Každý si přináší své radosti i starosti a splíny a domů se vrací lehčí, očištěný, s úsměvem. Nevěříte?

Mariánka má i svou křížovou cestu, zasazenou do krásné přírody, kde 14 kapliček lemuje dvojí lipová alej. Na podzim krásně zbarvená, na jaře plná ptačího zpěvu, v létě voní květy a šumí včelím bzučením. Za návštěvu stojí v každé době, ať už v době postní, na svátek Božího těla nebo jako cíl turistického výletu. K tichému zamyšlení zve ve všední den, kdy si posedíte na lavičce úplně sami. Vážme si tichých, odlehlých i vyhledávaných míst v našem kraji. I dnes osvěží každého návštěvníka, ať zbožného poutníka či turistu.

Lída Kladivová

MARIE

Milá Marie,
otec Wiešek často cituje svého krajana, varšavského kněze a básníka Jana Twardowského : „*Spěchejme milovat lidi, protože rychle odcházejí!*“

Ale ono to má ještě naléhavější pokračování:

„*Na konci života nebudeme trpět tím, co jsme špatného udělali, pokud jsme toho litovali, ale tím, že jsme mohli milovat, a nemilovali, mohli pomoci, a nepomohli, mohli zavolat, a nezavolali, mohli jsme se usmát, a neusmáli, mohli podržet za ruku, a nepodrželi...!*“

Nad těmito slovy mi není vůbec lehké. Uvědomuji si, kolikrát jsem už

takový tíživý pocit měla, když Boží prozřetelnost byla rychlejší než můj skutek. Teprve když jsi odešla, Marie, přesněji řečeno nás předešla TAM, kam jsi celým svým životem směřovala, stojíme mlčky a zahanbeně s pocitem viny. Jsme vždycky ochotni milovat, pomáhat, zavolat, usmát se – když můžeme?

Určitě si mnozí z nás musí přiznat, že ne vždy to stihneme.

A tak svému svědomí ulevím alespoň na papíře s nadějí, že laskavý a milosrdný Bůh Ti odplatí za všechno, čím a kým jsi byla v životě mně i naší farnosti. Zнала jsem Tě od mého dětství, občas bývalas u nás v letohradském kostele, ale netušila jsem, jakým tragickým obdobím jsi musela projít. Jako mladá vdova s dítětem jsi to měla jistě velmi těžké. Spolu jsme se více seznámily až v Žamberku v porevolučních letech. V té době už dlouho trvala oprava kostela, kterou bylo nutné dokončit. Ochotných rukou ubývalo a Ty jsi neúnavně na kole jezdila a prosila brigádníky, aby pomohli. Pomáhala jsi na faře, na zahradě, vařila na farních táborech a farních akcích, nikde, kde bylo potřeba pomáhat, jsi nechyběla. A ne vždy ses setkala s pochopením, podle přísloví „každý dobrý skutek po zásluze potrestán“. I přes to, co Tě trápilo, ses dokázala přenést. Obdivovala jsem Tě, Marie, Tvou vytrvalost a oddanost, s jakou ses rozdávala pro farnost a to i v čase, kdy už sil ubývalo, starala se léta o kostel, vedla knihovnu, byla ve farní radě, chrámovém sboru, zpívala až do posledních dní žalmy... Bylo by toho o mnoho víc.

Měla jsem ráda Tvůj smysl pro humor, Tvůj srdečný smích, když Tě něco pobavilo. A navíc, Marie, vždycky jsi zůstala krásnou ženou, upravenou, doposledka Tě bavilo se hezky oblékat a často jsme se radovaly, co jsme si zas za padesátku koupily.

Poslední roky jsi už musela odpočívat a byla jsi vděčná za dovezení na nedělní mši sv. Už nebylo tolik příležitostí si popovídat. Když jsem Tě viděla naposledy v den odjezdu do nemocnice, netušila jsem, že je to opravdu naposledy. To až ten úplně poslední telefon za týden ve čtvrtek dával tušení. A od té doby už jen vyzváněl...

Myslím, že si moc málo vážíme lidí ve farnosti, kteří pro společnou věc tolik dělají. Zdá se nám to „normální“ a ani to moc nevnímáme. Ale jen do té chvíle, kdy bychom nějakou službu měli převzít sami. Každý to známe. A tak Ti, milá Marie, snad nejen za sebe, DĚKUJI za všechno a věřím, že Boží blízkost Ti je největší odměnou.

Marie Jägerová

ROZHOVOR

Přečtete si životní příběh naší dlouholeté kostelnice paní Marie Mikyskové v rozhovoru, který vyšel ve Farním zpravodaji č. 1/2011 a který si nyní dovolujeme na její památku znovu otisknout v plném znění.

Marie, můžeš nám říct, odkud pocházíš, jaké povolání měli tvoji rodiče a kolik jsi měla sourozenců?

Pocházím z Lukavice, i když jsem se narodila v Žamberku. Maminka pocházela z Helvíkovic a byla tkadlenou v továrně Vonwiller v Žamberku. Otec byl v téže továrně jako účetní. Bratra mám jednoho, o deset let staršího, který žije v Hradci Králové.

Jakou školu jsi studovala a kde jsi pracovala?

Vychodila jsem pět let obecné školy v Lukavici a čtyři roky tzv. měšťanky v Žamberku. Po ukončení školy v roce 1950 jsem hned o prázdninách, celé dva měsíce, byla

ve službě u Dostálů v Lukavici, byl to velký statek. Dělal jsem vše, co bylo zapotřebí, paní Dostálová mě trpělivě zaučovala do domácích prací. Měli 5 dětí a tak bylo práce stále dost. Byla to taková příprava pro život. Po této službě jsem od 1. září 1950 nastoupila do krajkářské školy v Žamberku, kde jsem se začala učit této profesi. V březnu roku 1951 však školu v Žamberku zrušili a přestěhovali do Vamberka. Dojíždět bylo obtížné a tak jsem tuto výuku ukončila. Naskytla se mi příležitost nastoupit do plicní léčebny a to do prádelny – žehlírny a krejčovny, kde jsem pracovala do listopadu 1957. V té době jsem se vdala za Jiřího Mikysku, lesníka z Lukavice. Po přestěhování do osady „Hájek“ u Potštejna jsem pracovala jako lesní dělnice až do března 1958, kdy mi manžel po krátké nemoci zemřel. Musela jsem uvolnit služební byt a opět jsem se stěhovala do Lukavice k rodičům. V té době jsem čekala narození dítěte a už 2 měsíce po narození syna jsem nastoupila na půl úvazku do prodejny potravin v Lukavici. Po dalším půlroce, v březnu 1959, jsem nastoupila jako montážní dělnice do OEZ Letohrad, kde jsem pracovala 33 let až do odchodu do důchodu.

Manžel Ti zemřel velmi brzy. Co Ti pomohlo se s tím vyrovnat? Čas? Víra? Přátelé? Rodina?

Manžel mi zemřel v 25 letech, mně bylo 22 let. Popsat toto zcela je bolestné. Chtěla jsem i opustit tento svět. Jako by vše skončilo. Stále tam byla otázka uvnitř – proč? S tím jsem se dlouho nemohla vyrovnat. Proč to Pán Bůh dopustil? Ale čas a myšlenka na to, že nejsem sama a že musím myslet i na své dítě, které bylo na cestě, mi pomohla. Velkou oporou byla pro mne moje matka, která, i když proplakala hodně chvil, mi pomáhala a cítila jsem, že se za mne moc modlí. Já se přiznám, že mě modlit se vůbec nešlo. Nemohu nevzpomenout také na matku mého manžela. Byla také vdovou, manžel jí zemřel ve 42 letech a zůstaly tři děti a hospodářství. Ztratila syna, ale to ona mě zaměstnávala a nenechala mě, abych se tomu poddávala. Denně jsem k ní chodila a pracovala v hospodářství. Podotýkám, že lidem jsem se vyhýbala a k ní jsem chodila polem přes celou Lukavici. To vše byla cesta k víře a důvěře v Boží pomoc. Byli to i přátelé, kteří mě nikdy neklamali a velkou oporou mi byl i můj bratr a jeho žena.

Proč ses znovu nevdala? Nepotkala jsi toho pravého?

Odpověď je dost obtížná, bylo moc důvodů, i to je možné, že jsem toho pravého už nikdy nepotkala. Mám dodnes ty nejhezčí vzpomínky na svého manžela, jeho dobrosrdečnou povahu. Všechno bral s humorem, svou práci bral zodpovědně, všemu se vždy zasmál, vše řešil v klidu. Ty nejhezčí vzpomínky mám i proto, že k té hájovně patřila i kaplička, ke které jsme často chodili, byla jen pár kroků od hájovny. Dodnes se k ní vracím v duchu a někdy i osobně.

Jakou literaturu máš nejraději? Po které knize sáhneš, když potřebuješ povzbudit

Když je mi, jak se říká, ouvej, sáhnu po modlitební knížce Alfonse Pereira, tam vždycky najdu to, co potřebuji slyšet. Je to i breviář, někdy Bible. Mám také malý misál

na každý den v roce, který jsem dostala od P. Oldřicha krátce poté, co přišel do farnosti. Jsem mu za něj moc vděčná. Pak je to různá literatura, třeba Malý Princ, Já a můj syn, Jízdenka do nebe vstupenka do ráje, Hospodin je náš Pastýř, Nezapomeň na radost, Pozvání k Večeři Páně od P. Vacka, Modlitba žáby, Slepíči polévka pro duši aj. Teď čtu knížku od M.A. Trapp S písní kolem světa a pak mám připravenou knížku Marta a Marie trochu jinak. Také luštím křížovky, jen tak sportovně, ale především jak to oči dovolí.

Od kdy jsi kostelnicí a co Tě k této službě přivedlo?

Kostelníčit jsem začala již v Lukavici za P. Ducháčka a P. Vacka. Do této služby mě zasvětil p. Faltejsek, který byl v tu dobu kostelníkem. Byl to strýc mého manžela, vše se mi snažil trpělivě vysvětlit. Předtím jsem pomáhala s výzdobou kostela, ještě s paní Hübnerovou a pak už sama. V Lukavici jsem byla kostelnicí necelých šest let až do roku 1989, kdy jsem se přestěhovala do Žamberka. Zde jsem začala pomáhat při různých pracích ve farnosti – vaření brigádníkům, úklid, květinová výzdoba. Nesmím zapomenout, že velkou radostí mi bylo, když jsem začala zpívat v chrámovém sboru, pak teprve přišlo to kostelníčení. Co mě k této službě přivedlo? Vyplnit v životě čas, který mi Pán dal a svěřil jako dar.

Jaké to je být kostelnicí a co Ti tato služba přinesla a přináší?

Je to především služba Pánu Bohu i lidem. Přinesla a přináší mi radost, a jak jsem se již zmínila, i vyplnění času. Mohu do kostela, když tu nikdo není, a jen tak třeba sedím v tichu a je mi tu prostě dobře. Zazpívám si, když jsem tu sama a skládám tu i to, co mě třeba trápí, svěřuji to vše Pánu Bohu. I když to jde někdy ztěžka, říci „bud’ vůle Tvá“. A také tu za mnohé děkuji.

Komplikuje Ti něco práci a už se stalo, že jsi v kostele někoho zamkla?

Práci mi snad nic nekomplikuje, jen jsem někdy, jak se říká, velký puntičkář. Vše by mělo mít své místo tam, kam to patří. V kostele jsem člověka nikdy nezamkla, protože než jsem zamkla, tak jsem ještě volala, zda tu někdo není. Ale jednou se mi stalo, když se kostel větral, že jsem šla navečer zavřít. Bylo to dva dny před slavností sv. Václava. Bylo uklizeno, na oltářích čistá plátna a kostel vyzdoben. Druhý den ráno, když jsem šla kostel otevřít, vyběhlo z kostela kotě. Jak to tam vypadalo, to si asi každý umí představit. Všechna plátna dolů, vyprat, vyžehlít a bylo na to 24 hod. Vše dopadlo dobře, oslava svátku sv. Václava se konala.

Které svátky jsou na přípravu nejnáročnější a proč?

Rozhodně velikonoční – Zelený čtvrtek, Velký pátek, obřady a pak Bílá sobota, příprava na slavnost Zmrtvýchvstání našeho Spasitele. Je to jednou za rok, člověk za ten čas na něco zapomene a tak je tu malý poradce v podobě misálku nebo se zeptám kněze. A pak mu naslouchám v sakristii, kde mluví k ministrantům a vše vysvětluje.

Co děláš, když zrovna nekostelníčíš?

I když žiji sama a nikdo mi do ničeho nemluví, musím si také uvařit, uklidit, vyprat, vyžehlit, něco si přečtu, pokud oči dovolí, trochu odpočívám. Pak je tu ještě trochu toho kostelníčení a jiné drobné práce.

V Žamberku se již vystřídalo několik kněží. Na kterého ráda vzpomínáš?

Jako dítě školou povinné ráda vzpomínám na p. děkana Jakubce, který mě učil náboženství zde v Žamberku. Za totality byl zatčen, vězněn na Mírově, kde také zemřel. Nelze nevzpomenout na p. děkana Jana Šimka, který tu sloužil Pánu Bohu a lidem 33 let. Nerozlišoval lidi, zda je věřící či nevěřící. Pro každého měl povzbuzení, úsměv a rozdával kolem sebe radost i v době, když už byl vážně nemocný. Říkalo se o něm, že je to Někdo s velkým N. I když byl často právě od věřících nepochopen, vždy říkal: musím se za ně ještě víc modlit. A ti lidé, kteří ještě žijí, na něho s láskou a vděčností vzpomínají dodnes. I jeho neteř p. Radová, která žije v Náchodě.

Tvůj hlas byl celá léta oporou chrámového sboru. Máš nějaký zážitek z této doby? Nelituješ svého rozhodnutí se zpíváním ve sboru přestat?

Začínala jsem zpívat v 15 letech v chrámovém sboru v Lukavici. Mám jeden úsměvný a krásný zážitek. Do zkoušek jsme chodili přes celou Lukavici dvakrát týdně k Hubálkům do „Lánice“. Pan Hubálek byl rolník, ruce měl upracované, ale když usedl za harmonium, tak to byl zážitek. Museli jsme se naučit melodii i slova nazpaměť, abychom se pak už jen dívali na dirigenta. /Jedna z jeho dcer by vám to dosvědčila, bydlí v Žamberku a chodí zde do kostela/. Nacvičovali jsme na Vánoce na půlnoční Rybovu mši. V každém z nás bylo velké těšení se, ale i obava, aby vše dobře dopadlo. Varhany byly jen na šlapání měchů. Když jsme začali zpívat druhou část, zhasla elektrika, varhany ale hrály dál, muzikanti také a my jsme tu část dozpívali zpaměti. Pak už se porozžíhaly svíčky a při těch jsme dozpívali celou mši. Když na závěr zaznělo Narodil se Kristus Pán, celý kostel se rozzářil. Pak jsme si teprve všichni uvědomili, jak to s námi pan varhaník myslel dobře. Chodili jsme pomáhat zpívat i do Letohradu a do Žamberka. V Žamberku jsem zpívala ve sboru od roku 1988 až do roku 2008, kdy jsem ze zdravotních důvodů skončila. Je mi vždy smutno a těžko u srdce, když vás slyším zpívat z kůru. Ráda vám teď naslouchám a v duchu zpívám s vámi. Pán Bůh zaplať za to, že jsem mohla tolik let zpívat z lásky k Bohu i ke všem lidem. Co si ale teď ráda zazpívám, jsou žalmy.

Chceš na závěr říci ještě něco, co Ti leží na srdci nebo co bys ráda sdělila ostatním farníkům?

Co říci na závěr? Leží mi na srdci víc věcí, ale změnit je není v mé moci. Řeknu jen něco málo. Třeba to, že kolem sebe chodíme bez úsměvu; když se potkáme na ulici nebo jinde, tak na sebe nemáme čas na pár slov. Lidé nedokáží mezi sebou komunikovat, děti nezdraví, jsme si tak nějak srdcem vzdáleni. Máme rychlé dopravní prostředky, ale k srdci toho druhého máme velkou vzdálenost. Neberte to osobně, já to tak však cítím. A co bych ráda sdělila ostatním farníkům? To je těžké, krátce odpovím. Snažte se pomáhat ve farnosti, vždyť i to je otázka ve zpovědním zrcadle. Pomáhám? A další – buďme k sobě upřímní a tolerantní, mějme se rádi a i ten úsměv postačí pro radost toho, koho potkám.

Marie, děkuji za rozhovor, vlídné přijetí i příjemné posezení nad těmito řádky.

Eva Šípková

PODĚKOVÁNÍ

Naši kluci se o prázdninách opět účastnili farního tábora na Hedeči. A opět se z něj vrátili nadšení, plní zážitků, o nichž hodně vyprávěli a některé si dodnes vybavují z paměti. Nejvíce je nadchl pravý papyrus. Ten si dokonce vyrobili. Byli archeology v Egyptě a snažili se zachránit celoživotní dílo profesora archeologa Toma Diggera. Děkujeme všem šikovným, trpělivým a báječným vedoucím za všechnu práci a čas, které věnovali našim dětem a přejeme jim spoustu elánu a dalších nápadů pro příští tábory.

Starší syn se účastnil také pobytu na jižní Moravě. Ten byl o něčem úplně jiném, ale taky prima :-). Práce, zábava i nová přátelství a poznání. Jak kluci obvykle nevypravují svým rodičům... tady jsme se opět něco dozvěděli :-). Děkujeme panu faráři Kalembovi a celému týmu.

rodiče Matyášovi, Helvíkovice

DĚKUJEME VŠEM ANDĚLŮM ... JAK TO BYLO DÁL

V srpnu tomu byl rok, co již pětiletou Magdalénku srazilo auto. Má za sebou dlouhý spánek v kómatu, několikaměsíční pobyt v nemocnici, kdy se lékaři a terapeuti snažili a dosud snaží pomoci těžce poškozenému mozku obnovit některé činnosti. Byla vyhlášena veřejná sbírka na zajištění finanční pomoci na léčbu, rehabilitaci a potřebné pomůcky, do které se zapojila i naše farnost. Proběhlo mnoho benefičních akcí nejen po našem okrese, jejichž výtěžek (nebo jeho část) byl rovněž věnován na tento účel.

Během posledního půl roku Magdalénka absolvovala další dva velmi důležité rehabilitační pobyty – v dubnu v léčebně Luže-Košumberk, kde kromě fyzioterapie probíhaly terapie za pomoci počítačových programů s oční lištou, hipoterapie a další procedury. Po absolvování nastalo zlepšení po pohybové stránce, vyžaduje to ale

pravidelné cvičení s tatínkem, který se jí plně věnuje. Velký problém je polykání, oční komunikace a práce s chodítkem. Tento pobyt však musel být předčasně ukončen kvůli zánětu ucha, ke kterému se následně připojila i komplikace spojená s tracheostomií (umělý vývod průdušnice na povrch těla přes otvor na krku – pozn. redakce). Zdravotních problémů bylo více, nakonec se v nemocnici v Hradci Králové musela opakovaně podrobit operaci tracheostomie.

Léčebna Košumberk Magdalénku pohybově připravila na přijetí do Adeli v Piešťanech. Tento ústav nabízí intenzivní komplexní neurorehabilitaci a speciální léčebný program s velmi dobrými výsledky. A tak se 30. srpna Magdalénka s tatínkem na 21 dní ubytovala v tomto komplexu. Od té chvíle je v jednom kole – dvě hodiny cvičení v kuse každý den i se třemi terapeuty, probíhá cvičení na vibrační desce, kryokontrastní terapie, absolvuje také biolampu, hydroterapii, logopedii – to je jen nahodilé vyjmenování toho, co má v léčebném programu. A pak procházky s tatínkem do krásného okolí léčebny, kolem Váhu atd. V čase, kdy se píše tento článek, pobyt Magdalénky v Adeli končí a chystají se na návrat.

Maminka Magdalénky zveřejňuje na sociálních sítích, co z peněz za příspěvní dárců museli v poslední době pořídit, a to mj. nové větší auto (v prosinci přivítali na svět malou Broničku), logopedické pomůcky, multifunkční vertikalizační zařízení, které trénuje správný postoj, hodiny hipoterapie, elektrické lůžko Latera Thema s laterálním náklonem, které je jako prevence proti proleženinám. Velkou položkou teď byla faktura za léčbu v Adeli - 183 000,- Kč (pojišťovny ji nehradí). Rozhodují se ohledně nákupu počítače s komunikačním programem a oční lištou, kde by Magdalénka cvičila vzájemnou spolupráci obou očí, např. očima „chyť“ předmět. Další možností je transplantace kmenových buněk, o které manželé Furovi uvažují.

Vzhledem k tomu, že maminka Veronika se musí věnovat malé Broničce, veškerý doprovod do nemocnic a lázní absolvuje tatínek, který se dceři i doma celodenně věnuje, cvičí s ní, stimuluje podněty pozornosti atd., chodí na procházky do míst, která měla ráda. Rodiče Magdalénky se jí snaží poskytnout maximum toho, co její zdravotní stav dovoluje,

je jí prospěšné a zahrnují ji bezmeznou láskou. Jsou velmi vděční za podporu, která se jim dostává jakýmkoliv způsobem.

Ke konci roku se po dvě neděle uskuteční jednorázová sbírka na další léčbu Magdalénky a odvede se na níže uvedený účet. Ten bude i nadále zveřejněný na stránkách farnosti pro další dárce.

Na této adrese najdete množství fotografií i některá videa Magdalénky:

<https://www.facebook.com/groups/675001476237323/?redirect=false>

Přejeme celé rodince i nadále hodně síly, vytrvalosti a Boží ochrany. Magdalénce trpělivost a odhodlání projít úspěšně celou léčbou.

Číslo účtu, na které můžete směřovat Vaši případnou pomoc: 123-1107390277/0100

Marie Jägerová

BIŘMOVÁNÍ

V neděli 6.9.2020 se na pout' sv. Rozárky konala v kostele sv. Václava v Žamberku svátost biřmování. Bylo krásné nedělní dopoledne, když v 9.30 hod. zahájil slavnostní mši průvod ministrantů, biřmovanců, jejich kmotrů, pomocného biskupa královéhradeckého Josefa Kajneka a našeho P. Wiesława Kalemby za hudebního doprovodu chrámového sboru.

Na úvod slavnosti P. Kalemby představil všem přítomným věřícím, přátelům a rodinám biřmovanců pomocného otce biskupa Josefa i všech 22 biřmovanců, kteří se aktivně při mši zapojili se čtením písma svatého, zpěvem žalmů, čtením proseb a přinášením obětních darů (chléb a víno). Biřmovanci obnovili svůj křestní slib a za doprovodu svých kmotrů přijali od biskupa pečeť daru Ducha Svatého a řekli své biřmovací jméno.

Tuto krásnou slavnostní mši jsme zakončili poděkováním otci Josefu Kajnekovi za to, že přijal pozvání do naší farnosti a celebroidal mši svatou. Velké poděkování patří i P. Wiesławu Kalembovi za jeho práci s přípravou biřmovanců. Byla to náročná a skvěle provedená práce. Poděkování patří chrámovému sboru za hudební doprovod, paní Hance Skalické za přípravu cateringu (příprava slavnostního obědu na faře), paní Jitce Moskvové a květinářství Markytka za výzdobu kostela, paní kostelníci Martě Marešové a všem, kteří se podíleli na úklidu kostela a fary před slavností. Panu fotografovi, který nám slavnost nafotil, patří také velké díky.

Krásné počasí a společnost báječných lidí nechá v našich srdcích velkou vzpomínku na tento významný den. Všichni potřebujeme svátosti, abychom neochabovali na cestě do domu Otcova. Bůh nám dává svátosti jako své dary, zcela zdarma a bez naší zásluhy. Takovému Božímu jednání říkáme milost. Milost je projev lásky Boží k člověku, která

nehledí na zásluhy, ale sklání se k člověku pouze z čisté lásky. Skrze milost v nás Bůh probouzí dobré myšlenky a čisté úmysly. Stojí při nás a naplňuje nás odvahou, abychom vytrvali v dobrém. Skrze milost nás Bůh posvěcuje, a proto je to milost posvěčující. Děkujeme a těšíme se na další setkání.

Biřmovanci

V KOSTELE V PÍSEČNÉ

Po třech letech jsme zažívali svatební obřad. Počasí přálo, svatebčanů plný kostel a ženich s nevěstou si to nerozmysleli a navzájem se odevzdali ve svátosti manželství.

Při takové příležitosti kostel úplně „rozkvete“. A tak aby opět nezevšedněl, dopřáli jsme mu nové uspořádání a brzy i kompletní nové koberce. Pane faráři, děkujeme za trpělivost a pomoc při této obnově. Děkujeme Lád'ovi za likvidaci nepotřebných akumulačních kamen a kostelnicím za úklid půdy nad sakristií. Všem farníkům děkujeme za peněžní pomoc na pořízení koberců.

Těšíme se na setkání nejen při mši svaté u Kateřiny v Písečné.

Hanka Ryšavá

FARNÍ TÁBOR

Letošní tábor pro děti školního věku z naší farnosti a jejího okolí (pro zajímavost udávám, že jsme měli na táboře i dvě děti z Prahy a dvě z Olomouce) se již potřetí konal v areálu kláštera na Hoře Matky Boží na Hedeči u Králík. Celkem se zde ve dnech 16.–23. srpna sešlo 15 organizátorů a 25 dětí, přičemž letos byla převaha spíše

starších dětí (věkový průměr dosahoval necelých 12 let). Většina dětí si v přihlášce zvolila možnost spaní na pokojích v prvním patře kláštera (většinou po dvou či po třech), někteří ale raději trávili noci ve stanech na klášterní zahradě, stejně jako několik vedoucích. Tématem letošního tábora byla archeologická expedice do Egypta a prozkoumávání ztraceného starověkého chrámu bohyně Bathu. Děti se tak seznámily s některými aspekty egyptské kultury a životem v Egyptě v době před 5000–2000 lety a také s egyptským písmem.

Hned v neděli se děti přes aplikaci Skype (videohovor) seznamují s archeologem profesorem Tomem Diggerem, který zasvětil celý svůj život studiu písemných pramenů týkajících se chrámu bohyně Bathu a podařilo se mu sestavit jeho pravděpodobný model a plán cesty k němu. Nikdo ale netuší, co je uvnitř. Profesor je už příliš starý, předává proto své celoživotní dílo dětem, které se mají podle něj pokusit chrám najít. Profesorem zápisů jsou však poněkud zmatené, a proto nebude lehké se v nich vyznat.

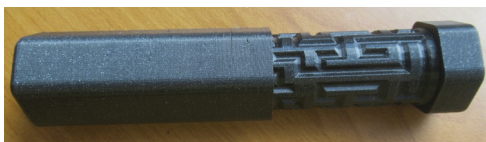
Po odpoledních seznamovacích hrách (deskovky Dobble a Duch, několik her na zapamatování jmen a oblíbené Molekuly + hra 8 nohou a 3 ruce) a rozřazení do čtyř oddílů si nejprve každý z týmů archeologů měl zvolit svůj název, vytvořit vlajku a vymyslet nějaký úderný pokřik. Měli jsme tři týmy po šesti dětech a jeden sedmičlenný, přičemž v každém týmu byli také tři vedoucí. Nakonec z toho vzešly tyto skupiny archeologů: Žluté ponorky, Kaktusáci, Skarabeové a Něco Červeného. Po teplé večeři (buřtguláš) se ještě chvíli hrály některé z tradičních venkovních her na hřišti (Buldok, Hututu...) a poté následovala večerní modlitba, četba povídek Šimka a Grossmanna na dobrou noc a porada vedoucích.

V pondělí ráno po budičku v 7:00, rozsvičky a vánočky s kakaem ke snídani proběhl úklid jídelny a chodby. Po dopoledním nástupu, během něhož zazněly pokřiky všech čtyř týmů, děti absolvovaly první blok témat. Jeden tým se dozvěděl něco o faraonech, dynastiích a hvězdářích (nejznámější faraoni a jejich manželky, Tutanchamonova hrobka, stavitelé pyramid, tvorba vlastního rodokmenu, hra Revoluce zasazená do egyptského prostředí, výroba otočné mapy noční oblohy, počítačový program Stellarium a poznávání souhvězdí), další si vyrobil papyrus a vyzkoušel si napsat své jméno v hieroglyfech pomocí tuše, třetí tým stavěl pyramidu ze špaget a žvýkaček a dozvěděl se něco o mumiích a sfingách a poslední tým budoval zavlažovací kanály. Po obědě a poledním klidu, který některé děti strávily společně v knihovně hraním deskových her Quarto, Super Farmář, Tůry můry či dobové egyptské hry Senet), následoval speciální program s hostem, který se dříve závodně věnoval vrhání nožů a zacházení s bičem i lasem. Po krátké exhibici si všechny děti

mohly podle instrukcí vyzkoušet mrskání bičem nadzvukovou rychlostí, roztočení lasa i trefování noži na terč.

V druhé půlce odpoledne museli táborníci získat povolení k archeologickému průzkumu Egypta. Tato hra s názvem Úřady spočívá v tom, že děti postupně obíhají různé úředníky, kteří jim vydávají potvrzení o bezinfekčnosti, bezdlužnosti, trestní bezúhonnosti, psychické způsobilosti, hygienické způsobilosti zubního kartáčku atp. Na každém úřadě musí splnit drobný úkol (například nějaký hlavolam, jazykolam, hádanku, latinský citát, vyluštit sudoku, donést zubní kartáček...), za což posléze dostanou razítko a podpis na svůj formulář, který musí mít na konci vyplněný. Pořadí získávání jednotlivých potvrzení ale není libovolné, a tak je někteří úředníci ze všeho nejdříve posílají k nějakým svým kolegům na jiném úřadě pro jedno konkrétní potvrzení, a své razítko jim mohou dát až poté, co budou mít na formuláři razítko jiné. Během této hry se také děti na Českém

velvyslanectví v Káhiře seznámily se sirotekem Sechem, který vlastní zvláštní amulet ve tvaru šestibokého hranolu jako vzpomínku po rodičích. Také poznaly jeho krutého strýce Hardžedefa, který pořád

Secheho nutí, aby pro něj pracoval v hotelu, který vlastní. Děti pomohly Sechemu se sbíráním vzácných květů pro trh a on jim na oplátku pomohl rozluštit profesorovy zmatené zápisky týkající se chrámu bohyně Bathu a nasměroval je k soše na Mariánském kopci (postava člověka mezi dvěma pilíři). Také jim poradil, jak se druhý den vypořádat s divokými opicemi střežícími vstup do chrámu. Večer jsme si užili pohádku týmu Žluté ponorky a opékání buřtů se zpěvem s kytarami při táboráku.

V úterý ráno jsme děti protáhli na rozcvičku boční brankou ven z areálu kláštera pěkně z kopce dolů podél kapliček vedoucích až do Králík (my jsme ale seběhli pouze nějakých 50 výškových metrů, ale v 7:30 to byl úctyhodný výkon). Po snídani a službách (úklid v kuchyni, úklid chodby) proběhl druhý blok tématék, u nichž se týmy protočily. Tentokrát probíhal dopolední program kvůli dešti převážně uvnitř. Odpoledne se děti vydaly k chrámu (socha na Mariánském kopci s výhledem na Jeseníky i Králíčák). Okolí chrámu ovšem střežily divoké opice (pět vedoucích), které nechtěly nikoho pustit dovnitř. Děti s nimi musely svést boj pomocí míčků, kterými se do nich třefovali dva útočníci vybraní z každého týmu, a zbytek týmu potom představoval nosiče, kteří míčky podávali útočnickům a nosili je nabíjet na základnu, přičemž samotní útočníci se s míčky v ruce pohybovat nesměli. Opice naopak chytaly útočníky i nosiče a poté, co se jich dotkli, museli se tito vydat na základnu. Jednotlivé opice byly postupně vyřazovány ze hry a nakonec tak táborníci archeologové mohli jít prozkoumat chrám, který byl ale skoro prázdný, jen na hlavě sochy ležela schránka, v níž děti našly svitek papýru popsáný podivným písmem.

Otevřením schránky táborníky byla ale vyvolána strašlivá pradávna kletba. Jako ztělesnění zla povstala mumie, která se poprvé objevila před dětmi hned cestou zpět do tábora. Jejím jediným cílem je napáchat co nejvíce zla a pokaždé, když ji děti uvidí, vyvolá jednu z egyptských ran. Tentokrát děti po návratu do tábora zjistily, že štávu ve várnici nahradila krev. Večer se děti během videohovoru s profesorem dozvěděly, že právě otevření schránky mohlo mít takový efekt a že mumii lze zničit jen pomocí deseti velmi mocných artefaktů, které jsou však již dávno ztraceny. Naši archeologové také přes internet konzultovali s profesorem nález svitku, ale profesor písmo také nepoznal, protože rozhodně nešlo o standardní egyptské hieroglyfy. Seche ale dětem poradil, aby druhý den zašly do pouštní oázy za vědmou Nitekeret, která by snad ohledně svitku mohla pomoci. Po večeri následovala pohádka týmu Skarabeové a tradiční hry na zahradě (Ponorky, Dotek, Městečko Palermo, Pravěk, Buldok, Klobouk).

Ve středu jsme se vydali na celodenní pěší výlet přes Šanov a Červenou Vodu na Suchý Vrch a poté kolem pevnosti Bouda do Mladkova. Tradiční domácí sekaná s chlebem, hořčicí a zeleninou k obědu na nás čekala v jednom přístřešku v Šanově, kam ji z tábora zavezl jeden z vedoucích. Tam také děti narazily na vědmu Nitekeret, která jim předala část střepů z rozbité dešifrovací destičky, potřebné k rozluštění tajemného písma ze svitku. Zbytek střepů bohužel Nitekeret ukradli nějací bandité, po kterých už v Šanově nebyly ani stopy. Svitok byl tedy stále nerozluštitelný, protože většina střepů z dešifrovací destičky dětem chyběla. Cestou do Šanova jsme na rozmoklé louce hráli hru Piráti a táhlé stoupání z Červené Vody na Suchý vrch jsme si zpříjemnili hraním Stupida, při němž cesta rychle utíká. Těsně před vrcholem se spustil déšť, takže výhledů jsme si letos moc neužili.

Zpět do Králík jsme jeli vlakem z Mladkova, kdy jsme měli za sebou již dvacet kilometrů, a před závěrečným výstupem na Horu Matky Boží se děti mohly posilnit sladkostmi nakoupenými ve městě. Kousek nad městem děti narazily na zraněného pocestného v bezvědomí, jehož přepadli bandité, o kterých děti slyšely již od Nitekeret. Děti ho podpíraly při cestě do kláštera, kde se o něj postarala zdravotnice. On jim na

oplátku za jejich pomoc věnoval dva předměty – lahvičku a dřevěnou kobru – které představovaly první dva artefakty nezbytné pro závěrečný boj s mumii. Ta se večer podruhé objevila u kláštera. Po večeři jsme hráli spíše klidnější hry v knihovně (Džungle, Farář vikář, Noviny) a zájemci pozorovali barevný západ slunce a poté také souhvězdí letní oblohy (letní trojúhelník z hvězd Deneb v souhvězdí Labutě, Altair v souhvězdí Orla a Vegy v souhvězdí Lyry) spolu s výraznými planetami Jupiter a Saturn. Při tom si také mohli všimnout nad hlavou přelétajících družic ze skupiny Starlink společnosti SpaceX.

Ve čtvrtek dopoledne se děti opět protočily u tématek, při nichž každý tým dostal jeden artefakt. Službou PPL totiž ráno dorazila zásilka od profesora Diggera, který po úterním rozhovoru s táborníky zalarmoval své kolegy a ti se ohledně mumie, starodávné kletby a deseti ztracených artefaktů poradili zase se svými kolegy, a tak se podařilo některé ze ztracených artefaktů dohledat (konkrétně náhrdelník, květinu, lampičku a magickou rukavici). Táborníci tak měli po témátkách již celkem šest z deseti artefaktů. Po poledním klidu se celý tábor vydal pod vedením pocestného k doupěti banditů získat zbytek střepů z rozbité dešifrovací destičky k rozluštění svitku. Cestou k doupěti se ale objevila již potřetí mumie a seslala na táborníky další egyptskou ránu – všichni oslepli, tedy kromě pocestného se čtveřicí dětí, kteří zrovna prozkoumávali terén v okolí doupěte. Tato pětice se musela postarat o zbytek tábora a zavést děti i vedoucí jednoho po druhém k Mariánskému prameni, jehož léčivá voda všem pomohla znovu nabýt zrak. Mezitím ale skupinu slepců přepadli bandité, kteří slyšeli hluk v okolí doupěte, a zajali čtyři děti. Zbytek tábora se je po nabytí zraku vydal zachránit. Po divokém boji s šesticí banditů, kteří byli propojeni lokty, a úkolem dětí bylo je rozpojit, našli archeologové v doupěti jak čtyři zajatce, tak hledaný zbytek střepů, a navíc i truhlu s pokladem.

Po návratu do kláštera se dětem konečně podařilo rozluštit svitek nalezený v chrámu bohyně Bathu. Text hovořil o pokladu ukrytém v podzemí chrámu a dále o potomkovi hlavního kněze chrámu, který jediný může znát cestu k pokladu, protože mapa k pokladu je ukryta v šestibokém amuletu, který mu patří. Děti si popis amuletu spojily s amuletem, který viděly u Secheho, ten ale zrovna nebyl nikde k nalezení. V 17:00 jsme šli všichni na mši sv. do chrámu Nanebevzetí Panny Marie, která byla sloužena místním páterem Karlem Moravcem. Postarali jsme se o rytmický doprovod (dvě kytary, flétna, klarinet, zpěv), čtení, žalm i přímlyvy. Několik táborníků také ministrovalo. Po mši se děti spojily (opět přes Skype) s profesorem, aby ho o všem informovaly. Po večeři měl pohádku tým Něco Červeného a poté už následoval volný program (hry na hřišti a v knihovně), modlitba na dobrou noc a porada vedoucích.

V pátek se mumie objevila už ráno na rozcvičce a seslala egyptskou ránu, kdy se všem dětem ztratily bačkůrky, takže do odpoledne chodily v klášteře jen v ponožkách (venku samozřejmě v botách). Po snídani, ranní hygieně a úklidu chodby a kuchyně proběhl poslední, čtvrtý blok tématek, během nichž děti získaly poslední čtyři artefakty

(drahokam, hůl, rozbitou vázu a pásek), které stejně jako ve čtvrtek dorazily v zásilce přes PPL. Během dopoledne se navíc ukázalo, že Secheho amulet, pravděpodobně obsahující mapu k pokladu, byl ukraden. Podezření padlo na Secheho strýce Hardžedefa s ohledem na nález jeho kravatové spony v Secheho pokoji. V kůlně u hotelu, kde se podle dostupných informací Hardžedef často schází s návštěvami, byla proto dopoledne instalována štěnice, a po poledním klidu si tak celý tábor mohl vyslechnout nahrávku, v níž se strýc chlubí kumpánům ohledně krádeže amuletu. V nahrávce také zazní, že Hardžedef hodlá druhý den prodat amulet nějakému kupci. Dětem je jasné, že do rána musí něco vymyslet, nemohou ale na nic přijít. Nitekeret, která se objevila v táboře, přijde s návrhem, jak situaci vyřešit: zná recept na přípravu lektvaru pravdy, který by stačilo přidat do pálenky, kterou si bude Hardžedef s kupcem připíjet. Pak by jim Hardžedef vše vyklopil a oni by získali amulet zpátky, a navíc by mohli chytit Hardžedefa při činu.

Celý zbytek odpoledne se děti připravovaly na boj s mumii. V lese absolvovaly finskou stezku (překážková dráha v hustníku) a v areálu kláštera zase písčnou bouři. Během této hry děti shromažďovaly suroviny Maso a Vodu na událost Oběd a dále suroviny Dřevo a Lano na událost Písčná bouře, které vyhlášoval vedoucí. Tyto suroviny bylo možné získat u čtyř zdrojů (vedoucích) za splnění drobného úkolu (říci vtip, rým, něco nakreslit, hodit šestku, ježek v kleci, Rubikova kostka, ping pong). Pokud se dětem nepodařilo nasbírat dostatek surovin na danou událost, musely se potom pohybovat po čtyřech, nebo přišly o končetinu a pak musely skákat po jedné noze atp. Navíc je po celou dobu hry ohrožovali chytači z řad vedoucích, kteří je připravovali o získané suroviny.

Večer jsme se odreagovali u her Buldok, Trojnožka a Městečko Palermo a zhlédli jsme pohádku týmu Kaktusáci. Následovala modlitba a povídky Šimka a Grossmanna. Během noční hry pak děti shromažďovaly přísady do lektvaru pravdy, jehož výroba však nebyla vůbec jednoduchá. Skládal se z mnoha různých přísad, které bylo potřeba míchat mezi půlnocí a třetí hodinou ráno v určitém pořadí a poměru. Po hromadném probuzení kolem půlnoci se proto archeologové vydali po týmech s baterkami lesem k Mariánskému prameni pro vodu a na louce kolem kláštera sbírali rostliny dle seznamu. Pak vše postupně smíchali v lektvar, který vařila Nitekeret v kotlíku na zahradě a kterým se pak v sobotu ráno řízla Hardžedefova pálenka. Po druhé hodině ranní mohli všichni jít spát.

V sobotu jsme děti po noční hře nechali spát až do 8:00, a pak jsme je místo rozvíčky vzali na rozhlednu Val s výhledem na Křížovou Horu, Králický Sněžník, Stezku v oblacích u Slamníku i celé pohoří Hrubého Jeseníku s dominantami jako jsou Praděd, Šerák či Obří skály. Po snídani, ranní hygieně a službách jsme díky nastražené kameře mohli všichni společně sledovat živý přenos z kůlny, kde probíhalo setkání Hardžedefa se zákazníkem. Oba aktéři byli pod vlivem lektvaru pravdy nenápadně přidáného do připravené pálenky, a tak Secheho strýc během schůzky prozradil, jak přišel k amuletu, a navíc také, že hotel nepatří jemu, ale Sechemu, protože po smrti Secheho

rodičů strýc zfalšoval závěť. Jelikož byla schůzka nahrávána, představoval živý přenos dostatečný důkazní materiál pro policii, kterou mezitím přivedla Nitekeret. Příslušník egyptské národní policie v Káhiře strážmistr Omar Alí Lehner La Covara se proto rozhodl rychle jednat a vtrhnul spolu s dětmi do kůlny, kde provedl zatčení Hardžedefa i kupce.

Amulet se vrátil Sechemu, a za pomoci mapy ukryté uvnitř něj se tak děti mohly vydat hledat poklady z podzemí chrámu, které představoval místní hřbitov. Kolem něj ale hlídkovala mumie, tu bylo proto nejprve nutné porazit. Protože se v předchozích třech dnech podařilo dětem získat všech deset artefaktů, mohly se o to nyní pokusit. Nejprve ale musely bojovat jeden proti druhému, jelikož mumie seslala kletbu, kdy se všechny děti obrátily proti sobě. Házely po sobě míčky a plácaly se kopím a karimatkou, a tak se vyrazovaly ze hry. Jedině vítěz se pak mohl utkat v duelu s mumií. Nejprve šel k mumii zády, pak se vzdálil o deset kroků (mumie stejně tak) a pak si vždy mohl vybrat buď hodit míčem, nebo udělat krok vpřed či vzad. Mumie reagovala rovněž hodem nebo přiblížením. Celkem proběhlo šest kol této hry. První čtyři kola si bral vítěz na pomoc proti mumii do jedné ruky vždy jeden artefakt, poté

v pátém kole dva artefakty a vítězovi posledního šestého kola dodávaly sílu rovnou čtyři zbývající artefakty. Mumie měla sice více životů, ale po šesti kolech se ji dětem podařilo zneškodnit. Mumie padla na zem v posmrtné křeči a děti ji mohly sebrat klíč z krku, kterým se dala odemknout truhla s pokladem na hřbitově.

Po poledním klidu proběhla olympiáda, během níž si děti vyzkoušely tyto disciplíny: petanque, kohoutí zápasy, skákání přes švihadlo, házení míčků do obručí, slalom a odhadování času. Poté následovalo slavnostní vyhlášení výsledků v jednotlivých kategoriích podle věku a pohlaví, a Seche také předal každému archeologovi část pokladu z truhly jako odměnu za pomoc se získáním amuletu a překažení Hardžedefových nekalých plánů. Potom jsme pořídili fotky týmů, vedoucích i celého tábora a přesunuli jsme se k táboráku, který jsme ale museli utnout kvůli dešti poněkud dříve než obvykle, konkrétně asi v 23:30 po závěrečné modlitbě, povídkách Šimka a Grossmanna a několika písních z Hosany.

V neděli dopoledne jsme po vynikajících tvarohových buchtách ke snídani pakovali a vyklízeli pokoje. V 10:00 jsme mohli poděkovat za vydařený tábor a týden plný zážitků při mši sv. sloužené páterem Karlem Moravcem. Po luxusním obědě (smažené vepřové řízký s bramborovým salátem) s poslední modlitbou před jídlem a pokřikem „Ó náš Pane, tobě dík vzdáváme...“ jsme na zahradě naposledy nastoupili do týmů v plné sestavě a úderem druhé hodiny odpolední si už pro táborníky začali přijíždět rodiče. Poslední vedoucí odjížděli z kláštera někdy po půl čtvrté.

Pro úplnost zde na závěr článku doplňuji pokřiky našich čtyř týmů archeologů:

KAKTUSÁCI: My kaktusy rádi máme, ale neobjímáme. Kaktus píchá pich, pich, pich, my křičíme ich, ich, ich!

NĚCO ČERVENÝHO: Co to je, to nikdo neví, ale všichni to milují. Ham!

SKARABEOVÉ: Skarabeus už se řítí, nakope tě a seš v řítí!

ŽLUTÉ PONORKY: Naše žlutá ponorka je rychlá jak motorka. Září jako sluníčko, dáme úsměv na líčko!

Za organizátory Lukáš Sourada

FRANTA JE BOREC - PODYJÍ 2020

... aneb tábor se sv. Františkem z Assisi

Tento rok si na nás vedoucí připravili netradiční program. Nebyli jsme celý týden na vodě, ale byli jsme ubytovaní v bývalé škole v Havraníkách (Znojmo). Nedaleko od tohoto místa je NP Podyjí, který jsme měli v plánu aspoň z části prozkoumat. Celý tento týden se nesl v duchu života sv. Františka z Assisi, pod názvem FRANTA JE BOREC. Každý den jsme měli různá témata, která se týkala života Františka.

V neděli, když jsme se v Havraníkách ubytovali, jsme se sešli v zasedací (herní) místnosti, kde jsme si rozdali táborová trička a dostali první úkol – napsat pět pro nás nejdůležitějších věcí na kus papíru. O půl deváté jsme se sešli před školou. Odtud jsme šli ke kapličky, kde byla připravená scénka o narození svatého Františka. Ovšem jeho pravé jméno bylo Giovanni Bernardone a byl synem bohatého kupce látek. Uběhlo několik let

a František odmítal žít život naplánovaný jeho otcem. Po scénce jsme se vrátili do školy a připravili jsme společně večeři, což byl již tradičně guláš. Pak nastalo rozdělování služeb – nádobí, kuchyně, úklid.

Hned v pondělí nás ráno vzbudil lidský kohout, kterého ztvárnil vedoucí Vašek. Většinu z nás málem trefilo, když tam začal kokrhát jako kohout, ale vzápětí jsme se začali smát. Ještě než jsme mohli jít na snídani, byla další scénka a s tou přišlo první téma – NEBOJ SE. Scénka ukazovala na to, jak se František bál, že ho lidé zavrhnou, ale Bůh mu dodal odvahu a on se stal poutníkem. Ale nevyhnul se posměchu svých přátel, avšak Františkovi to nevadilo, protože byl s Bohem. Po scénce jsme šli do školy a služba, která měla na starosti snídani, nakrájela vánočku a perník. Když jsme se všichni najedli, šli jsme si zabalit jídlo a pití na túru (17km). Šli jsme do Trauznického údolí a na vyhlídku Sealsfieldův kámen, sešli jsme k Dyji na kamenná moře a šli jsme k devíti mlýnům, jeden z nich je bývalá papírna. Pak jsme se vraceli zpět, a ačkoliv mělo pršet, my jsme nezmokli. Vedoucí nás po chvíli svolali, ať se převlékneme do něčeho, co nám nebude líto, když se roztrhá. Což v nás vyvolalo úsměvnou otázku, co to zase vymysleli. Sešli jsme se na louce a dozvěděli se, že hrajeme hru Hutututu. Rozdělili jsme se na dva týmy, každý tým měl ohraničené území. Vždy jeden z týmu vyběhl do druhého a u toho musel tůtat aniž by se nadechl, při tom se snažil dotknout co nejvíce lidí a co nejrychleji zdrhnout. V tom týmu se ho snažili chytit a držet, dokud se nenadechl. Jestli se ptáte, kdo vyhrál, jsou to ti, kdo přežili a neudusili se :-). Vzhledem k tomu, že bylo vedro, šli jsme se převléknout do plavek. Následovala další hra – ponorky. Udělali jsme týmy po pěti a všichni kromě jednoho člena měli závazné oči. Cílem bylo sestřelit další ponorky domluvenými signály. Vyhrál ten tým, který neměl nikoho sestřeleného. A konečně jsme se šli vykoupat. Ačkoli to nadšení nás přešlo hned, jak jsme do rybníku vlezli. Víc než rybník to připomínalo bahenní koupel. A nebylo by to ono, kdyby nevypukla obří bahenní válka. Proto jsme všichni absolvovali osobní myčku na auta (vylili na nás dva kýble vody a vydrhli nás koštětem), abychom mohli projít do budovy do sprch, kde jsme se minimálně další půl hodinu drhli od bahna ve vlasech. Někteří to měli i za ušima a v očích, což nebylo zrovna příjemné. Pak čist'ouňký jako batolata jsme se odebrali na mši svatou a pak na večeři. K večeři byly těstoviny s omáčkou. Po večeři nastoupila služba na nádobí. Zbytek měl zábavu dle vlastního výběru – hrály se různé stolní hry (UNO, Jungle Speed, Tipni si atd.), badminton, fotbal, a nebo se jen povídalo. Večer jsme se sešli u ohně. Zpívali se písničky a pak nám Wieszek dal za úkol vytrhnout jednu věc z našeho seznamu a spálit ji. Co se týče spaní – no, moc jsme toho nenaspali.

V úterý ráno nás opět vzbudil kohout. Dalším tématem byla SVOBODA. Před snídani jsme se opět sešli venku, kde vedoucí měli další scénku. Poukazovala na to, že jedině svoboda nám umožní žít. Ne žádné sociální sítě, lajky, mobily, atd. ... Zašli jsme na snídani a poté jsme si šli do dvojice sbalit jídlo a pití na cestu. Naše cesta začínala

v Čížově, kde na nás čekal doprovod. NP Podyjí je známý svou minulostí. Byla zde železná opona, která byla pod elektrickým proudem (10 000 voltů) do poloviny šedesátých let. Je zde úžasná krajina v kaňonu, je to domov zelených ještěrek, dobrého vína, vřesovišť, stepí, našich největších hadů a dubových stromů. Naši cestu jsme zakončili za hranicemi ČR v nejbližším městě Hardeggu. Tam si někteří dali zmrzlinu, nějaké jídlo a nebo se jen šli projít k hradu. Po malém rozchodu jsme se vydali na cestu zpět. Nebyli by to ale naši vedoucí, kdyby si na nás nevymysleli nějakou kulišárnu. Svolali nás do herní místnosti a ukázali nám ukázkou z filmu „Forrest Gump“. Pak nám řekli, ať si dáme časomíru na 8 minut. Ukázali nám trasu, kudy máme běžet a až nám odpípá 8 minut, máme se zastavit a přečíst si to, co je napsané na papírku, co nám dali. A tak si tak hezky běžím, říkám si, že asi nějaký poklad či co. Odpípá mi 8 min. Otevřu papírek, a co nevidím. Nápis „Proč utíkáš, Forreste?“ a dole „PS: sejdeme se na základně“. V tu chvíli jsem měla strašnou chuť se smát, ale taky si to jít vyřídit s Romanem, který tohle měl na starosti. Pak byla večere a program dle vlastního výběru.

Ve středu, jak jinak, nás vzbudil opět kohout. Dnešním tématem bylo VNÍMEJ. K tomu byla udělaná i scénka. Jáno (trutnovský farář) ztvárnil slepého muže a Vašek mu podával květiny na přičichnutí. Po snídani jsme se rozdělili do pěti skupin. Čekala nás brigáda v NP Podyjí. Dostali jsme mapu, pytle na odpad a srandovní kleště na sbírání odpadků, které jsem okamžitě zabavila a hrála si s nimi celou cestu. Stejně jako Marky s kleštěmi na větve. Cesta se zatím vyvíjela naprosto v poklidu. Podezřele až moc v klidu. Stihli jsme dojít i na vyhlídku mimo naši trasu. Pak jsme se ale koukli na čas a pohodička skončila. Zbývalo nám 5 km a hodina na to, abychom došli na určené místo! Myslím, že takhle rychle jsem ještě nešla. Tato cesta se rovnala zázraku. I přes příšerné kamenné kopce a samé ostré zatáčky jsme na místo došli za 45 minut. Zde na nás čekal pán, který se podíli na udržování čistoty NP. Odvezl nás zpátky do Havraníků a tam jsme se dozvěděli, že jsme úplně první! Pak postupně přivezli i ostatní. Když jsme se všichni sešli nahoře v herní místnosti, hráli jsme hry na naše smysly. Malování na papír poslepu, hráli hru *Slepí, němí a bezrucí*. Pak si Wieszek s Vaškem připravili velmi vtipnou hru. Jeden si stoupl na takový hranatý dřevěný kůl a ukázali mu, že ho budou zvedat. A Marek, že ho bude chytat. Pak si ten dotyčný zavázal oči a stoupl si na to. Oni ho však nezvedali, jen Marek se snižoval, aby to vypadalo, že jde nahoru a pak mu řekli, ať skočí. Ale protože byl tak 30 cm nad zemí, spadnul na podlahu dost vtipně. Smáli jsme se tomu jako blázni. Pak následovala další ukáзка z filmu „Osobní strážce“ a opět se z toho vyklubala dost zábavná hra na filmové hvězdy a bodyguardy. Vedoucí byli banditi a šli po hvězdách s pistolkou. Bodyguardi měli jen papírovou kouli. A tou mohli „zabít“ vedoucího. Tato hra trvala dva dny. Středa a Čtvrtek. Během dne vedoucí vyhlásili klid zbraní a hrála se další hra. Byly tři týmy většinou po sedmi lidech. Jeden z týmu byl mozek a ostatní plnili to, co jim nakázal. Dostali jsme papír a tam potravinový řetězec živočichů. Člověk, který

byl mozek, dával rozkazy, co kdo má přinést za živočicha, aby všechny nakrmil. Tato hra byla hodně běhací, ale sranda tam taky nechyběla. Po mši svaté jsme měli večeri a pak jsme se sešli u ohně, ostatně jako vždycky. Udělal se kruh a každý mohl poděkovat Bohu za to, co se mu na tom dni líbilo. Pak kdo chtěl, mohl jít spát, a nebo jít s Wieszkem a Romanem koukat na hvězdy. Také byla vidět kometa, která se objeví jednou za 6766 let. Byl to nádherný pohled.

Ve čtvrtek jsme konečně jeli na vodu. Jak již bylo řečeno ve středu, tak jsme pokračovali ve hře Bodyguard, akorát jsme si vyměnili role. Ráno začalo jako každé jiné probuzením od kohouta a scénkou na téma RYTÍŘSTVÍ. Následující snídaně byla díky našemu šéfkuchaři výborná, jako vždy. Poté jsme vyrazili Krakobusem do Znojma do loděnice. Tam jsme si půjčili věci na plavbu po řece Dyji. Už jsme byli všichni nachystaní na to, že vyjedeme, když v tom nám zavřeli stavidlo. Omezilo nás to v tom, že voda netekla tak rychle, a proto jsme se více nadřeli – “uf”. Plavba byla klidná až do prvního jezu. Někteří neměli s takovými věcmi ještě zkušenosti, a tak nevěděli, co je čeká, ale nakonec jsme to skoro všichni zvládli. Ano, správně, řekla jsem skoro všichni, jelikož nás byl lichý počet, jedna loď, která se jmenuje Samba, byla pro tři osoby. Je to skoro nepotopitelná loď. Ale našim holkám se povedlo ji potopit hned na dvou jezích ze čtyř. Pro nás to byla naprosto neuvěřitelná věc. Plavbu jsme si všichni užili. Po cestě jsme se párkrát koupali nebo dělali blbosti. Po posledním jezu byla jedna zákeřná zatáčka, na té se převrhla většina posádek. Avšak někteří to zvládli. Po asi 200 metrech jsme končili v jednom kempu, kde jsme čekali, až přijede autobus. Poté jsme se vypravili zpět do školy. Chvilku potom, co jsme se vrátili, jsme měli mši svatou s místním farářem a pár lidmi. Následovala vynikající večere (kolena z prasete).

Pátek byl super. Na budíček byla změna, místo Vaška nás budil v převleku Wieszek. Někteří z nás málem dostali infarkt. Já jsem to třeba zjistila, protože kohout kokrhál mnohem hlasitěji než předtím. Dneska jsme vyrazili na další túru. Před snídaní byla další scénka, která se týkala dalšího tématu – MILUJ. Tato scénka ukazovala na všední život. Honzík šel okolo maminky, ta tam vařila oběd a ptala se, jestli by jí podal misku, on že ne, že musí ven. Tam potkal kamaráda, který se ho ptal, jestli mu nedá bonbóny, které Honzík držel v ruce. Odpověď zněla „Ne, sám nemám”. Šel dál a potkal řidiče autobusu a

začal nadávat, proč jede tak rychle. Pak si klekl a prosil Boha, aby mu pomohl, že po něm furt někdo něco chce, ať se naučí mít rád. Šel k mamince, umyl nádobí, pak šel za kamarádem, rozdělil se o bonbony. Pak šel dál a potkal opět řidiče autobusu. Honzík sepnul ruce a řekl: Bože, opatruj tohoto šílence, ať dobře dojede. Než jsme ale vyrazili, začali jsme hrát celodenní hru. Jmenuje se Anděl strážný. Spočívá to v tom, že si vylosujete jméno člověka, kterému musíte pomáhat, aniž by to zjistil. Nejdřív jsme se byli vykoupat v lomu u Mašovic. Byla tam nádherně čistá voda a příjemné počasí, prostě ideální podmínky na koupání. Sice se nám moc nechtělo z vody, ale museli jsme vyrazit. V půlce cesty jsme došli k vinicím. Byla tam také ochutnávka vína pro dospělé. Po krátké přestávce jsme pokračovali v cestě a dorazili jsme k houpacímu lanovému mostu přes vodu. Bylo na něm napsáno “Nehoupat!”, ale to bychom nebyli my, abychom se o to nepokusili. Šlo to skvěle a byla z toho dobrá houpáčka :). Když jsme došli, někteří usnuli vyčerpáním. Následovala mše svatá. Netradičně po mši jsme měli Silentium Sacrum. Pro ty co nevědí co to znamená, je to posvátné mlčení. V průběhu mše jsme zapalovali svíčky, které jsme po bohoslužbě nesli v rukou a šli ke kapličky sv. Cyrila a Metoděje. Nahoře jsme byli pasováni na Kristovy rytíře (nám ale lépe zní Boží rytíře, chápete, jako že jsme super :)). Poté jsme měli večeři. Naše chvilka poezie po večeři v podání Jirky Skalického, neboli něco o historii Národního parku, Znojma a Havraníků. Následovala Agapé (neboli žranice), všichni jsme dostali vafle a připili jsme si dětským šampaňským. Potom jsme seděli u ohně a říkali si, co se nám líbilo, pomodlili jsme se a šli spát (někteří :)).

V sobotu ráno jsme uklízeli celou školu a balili se domů. Spousta z nás říkala: “Ach jo, proč tady nemůžeme zůstat déle...” Bohužel to nešlo, a tak jsme se vydali Krakobusem domů. Celou cestu jsme zpívali různé písničky, také jsme kousek svezli dva stopaře. No prostě sranda všeho druhu. Pak přišla ta nejsmutnější část a to bylo loučení v Žamberku.

Závěrem bychom chtěli poděkovat našim vedoucím: Wieszkovi Kalembovi, Romanu Moskvovi, Vašku Jansovi, Marku Faltusovi, Danu Klížovi, Janu Semerákovi, otci Janovi a řiditeli Tomášovi za skvělý program, super zážitky a přepravu Krakobusem. Velké díky taky celé naší partě a správcům Národního parku Podyjí.

Agáta Moskvová a Eliška Starenková

NÁVŠTĚVA VE VYSOKÉM MÝTĚ

Po uvolnění jarních omezení pandemie jsem byl pozván na spolužákův křest do Bratrské jednoty baptistů. Bohoslužbu vedl předsedající formou komentáře a vyzvání. Začíná spontánní modlitbou členů. Je prostoupena hudebním doprovodem rytmických písní a refrénů vlastních písní (neslyšel jsem ani jednu z Hosany). Středem je téma (verš z Písma, citát apod.), které rozebírá a vysvětluje kazatel (střídají se každou bohoslužbu). Marně bychom hledali čtení z Písma, oficiální modlitbu, znamení kříže a další úkony, bez kterých si bohoslužbu nedovedeme představit. Křtí se výhradně dospělý. Každý vypráví svůj životní příběh a cestu, proč se chce nechat pokřtít. Zaujal mě příběh mladé ženy a matky. Vyrůstající v ateistické rodině s dominantním otcem komunistou. V dospívání na vzdor otci začala chodit do kostela. Na nedělní mši sv. musela brzy vstávat a snášet nepřízeň zimního počasí. Dlouho to nevydržela, nejvíce ji odradil chladný přístup a nezájem věřících. Nikdo ji neoslovil, nepozdravil, nepovzbudil a nepřijal do společenství. Proto našla útočiště a přijetí v tomto sboru. Útulné prostředí sálu s místností pro občerstvení (děti v průběhu bohoslužby odvede pověřený člen na vyučování a hry), stisky rukou, srdečné jednání, zájem o sebe navzájem je devizou tohoto společenství. I když jsem tam byl poprvé a cizí, vyhledal mě kazatel a bavili jsme se nejenom o jeho kázání. Vlastní křest probíhá tak, že se účastník převlečený do bílé košile ponoří celý do bazénu. Spolužák je vyšší postavy, tak se do něho napoprvé nevešel, musel se k pobavení přítomných ponořit ještě jednou. Ještě jsem mimo Církve československé husitské na jiných obřadech nebyl, proto pro mne byl obřad úplně něco jiného, naše bohoslužby mi připadají, že se více držíme Božího slova a hlouběji o něm rozjímáme. Je to pouze můj osobní názor.

František Mazura

POUŤ NA ŽAMPACHU 2020

Letošní pouť probíhala jako jedna z mála veřejných aktivit Domova pod hradem. Proto jsme i přes opětovnou nutnost použít roušky byli rádi, že se pouťová mše konala.

Hudebního doprovodu se ujala rodina Klížova z Písečné. Děkujeme všem, kteří mši svatou zajistili, poutníkům, kteří i přes nepřízeň počasí přišli. V neposlední řadě také děkujeme jedinému možnému zástupci Domova pod hradem, kočce Vilmě.

Z důvodu covidových opatření odpadl venkovní program. Budeme tedy doufat, že příští rok bude opět kompletní program a rádi se všichni uvidíme.

Hanka Ryšavá

ČEŠTÍ SVATÍ – SHRNUJÍCÍ PŘEHLED

Článek v minulém čísle farního zpravodaje byl posledním ze série *Čeští svatí*. V tomto čísle přinášíme velký shrnující přehled nejvýznamnějších českých světců spolu s velkým kvízem. Ten se týká všech devíti českých světců, jež byli postupně v průběhu posledních dvou let ve Farním zpravodaji představeni. Nejprve se ale ještě chvíli věnujme světci, který byl představen v minulém čísle.

Otázky k předchozímu tématu o sv. Janu Sarkanderovi: (správné odpovědi naleznete v článku v předchozím čísle zpravodaje /červen 2020/ na straně 14)

- 1) Svatý Jan Sarkander se narodil: a) v Brně, b) v Olomouci, c) ve Skočově
- 2) Jeho sochu můžeme nalézt: a) na Karlově mostě
b) na morovém sloupu v Olomouci
c) na Petrově v Brně
- 3) Letos v březnu uplynulo od jeho umučení: a) 400 let, b) 250 let, c) 500 let

Shrnující přehled

K výčtu svatých postupně doplňujte jednotlivé údaje dle zadání (úloha I.,II.,III.,IV.):

SVĚTEC	SVÁTEK	STOLETÍ	MÍSTO	LETOPOČET
Anežka Česká				
Ludmila				
Zdislava				
Cyril a Metoděj				
Jan Sarkander				

Jan Nepomucký
Prokop
Václav
Vojtěch

I. Zkuste přiřadit české světce k dnům (datům), kdy slavíme jejich památku:

23. dubna, 6. května, 16. května, 30. května, 4. července, 5. července, 16. září, 28. září,
13. listopadu

II. Ke každému světci přiřad'te století, v němž působil:

9.–10. st., 16.–17. st., 13. st., 10.–11. st., 10. st., 14. st., 10. st., 9. st., 13. st.

III. Ke každému světci přiřad'te místo, které je s ním nějakým způsobem spojeno:

Velehrad, Tetín u Berouna, Brno+Holešov+Olomouc+Skočov,
Křižanov+Jablonné v Podještědí+Lemberk, Sázava,
Břevnovský klášter, Stará Boleslav, Karlův most, klášter Na Františku

IV. Ke čtyřem světcům přiřad'te také významný letopočet, který je s nimi nějakým způsobem spojen:

921, 1620, 863, 935 (př. 929)

V. Doplňte správného světce-patrona:

Patronkou rodin je sv.
Patronem zповědního tajemství je sv. a také sv.
....., který je zároveň také patronem loďařů, vorařů a mlynářů.
Patronem vinařů a zemědělců je sv.
Hlavním patronem české země a také patronem českých skautů je sv.
Patronem pražské arcidiecéze je sv.
Patrony Moravy a spolupatrony Evropy jsou sv. a

VI. Doplňte správného světce dle popisu:

Kníže a mučedník byl sv.
Mučednickou smrtí zemřela sv.

Pannou a řeholnicí byla sv.
Biskup, který zemřel mučednickou smrtí, byl sv.
Misionáři se stali sv. a
Kněží, kteří zemřeli mučednickou smrtí, jsou sv. a
Opatem a poustevníkem byl sv.
Manželkou a matkou byla sv.

VII. Doplněte světce podle atributů (s čím bývá znázorňován):

Bible a berla s dvojitým křížem jsou atributy sv. a
Kniha spolu s křížem a klíči patří mezi atributy sv.
S rodinou je znázorňována sv.
Mitra s berlou a důtky nebo řetěz i spoutaný ďábel bývají u znázornění sv.
Mitra s berlou a veslo nebo kopí jsou atributy sv.
5 hvězd kolem hlavy, bílé roucho a kříž nebo rybu mívá sv.
Meč, štít a praporec s orlicí jsou atributy sv.
V řeholním rouchu, s korunkou a s almužnou je znázorňována sv.
Se stočeným závojem je znázorňována sv.

VIII. Podle textu poznajte, o jakého světce jde:

a) Staré životopisy vyzdvihují její horlivost v šíření křesťanství a dobročinnost. Nespokojení pohanští velmoži se však po smrti jejího syna spojili s její snachou a nechali ji najatými vrahy usmrtit. Jde o chronologicky první českou světici, první českou ženu známou jménem a také první pokřtěnou českou panovnici.

b) Tento světec se narodil v dnešním Polsku a studoval v Olomouci, v Praze a ve Štýrském Hradci. Vysvěcen na kněze byl v Brně, působil v různých farnostech na Moravě a zemřel v Olomouci, kde byl také roku 1995 prohlášen za svatého. Jeho socha je součástí morového Sloupu Nejsvětější Trojice (UNESCO). Stal se odhodlaným obráncem katolické víry proti šířícímu se protestantismu. Když vtrhla na Moravu kozácká vojska a blížila se k Holešovu, vyšel jim vstříc v čele průvodu a nesl monstranci. Kozáci nakonec město ušetřili.

c) Tato světice je jedním z mála příkladů našich národních světců, kteří žili běžným manželským a rodinným životem. Její otec zastával úřad purkrabího na hradu Veveří a její maminka pocházela ze Sicílie. Sama se provdala za rytíře z rodu Markvarticů, pána na hradě Lemberku. Proslula dobročinnou láskou k chudým, nemocným, válečným

utečencům a vězňům. Byla výbornou hradní paní, manželkou a matkou, starala se o čtyři vlastní děti. Se svým manželem také založila špitál pro nemocné. Již za jejího života se několik lidí na její přimluvu zázračně uzdravilo. Za svatou ji prohlásil v Olomouci v roce 1995 papež Jan Pavel II.

d) Tato svěťice z rodu Přemyslovců si zvolila život skromné řeholnice. S pomocí svého bratra založila v Praze první klášter františkánů a klášter klarisek, do něhož roku 1234 sama vstoupila a stala se jeho představenou. Usilovala o osobní a nezištnou svatost s pokorou a láskou ve službě nemocným, chudým i spolusestrám. Kromě toho tato vysoce vzdělaná a moudrá žena psala a četla v češtině, latině, němčině a italštině. Dopisovala si se svatou Klárou, ačkoliv se s ní osobně nikdy nesetkala. Za svatou ji prohlásil papež Jan Pavel II. dne 12. listopadu 1989.

e) Tento světec se narodil pravděpodobně na Stochově u Libušína (blízko Kladna). O jeho křesťanskou výchovu se starala především jeho babička. Legendy zdůrazňují jeho lásku k eucharistii. Snažil se o kulturní i náboženské povznesení země. Založil chrám sv. Víta, staral se o chudé, vykupoval otroky a do soudnictví zaváděl křesťanskou morálku. Podle legendy dokonce sám pekl z mouky hostie a z hroznů lisoval mešní víno. Byl velmi zbožný a laskavý, což se nelíbilo mnohým bojovníkům. Byl zabit brzy ráno u dveří kostela vrahy najatými vlastním bratrem. Dnes má hrob v chrámu sv. Víta v Praze. První kostel mu byl zasvěcen už v roce 972 v Proseku u Prahy. Na začátku 14. století mu byl zasvěcen jeden z oltářů v bazilice sv. Petra ve Vatikánu a od roku 1670 je jeho svátek v celocírkevním kalendáři.

f) Tento světec studoval církevní právo a stal se notářem a později generálním vikářem na pražském arcibiskupství. Byl také zpovědníkem královny Žofie, manželky krále Václava IV, který ho také nechal krutě mučit, když mu nechtěl vyzradit královnino zpovědní tajemství. Byl zabit shobením do Vltavy. Jeho sochy zdobí dodnes mosty nad řekami nejen v naší zemi, ale i v mnoha dalších zemích Evropy. Patří mezi hlavní patrony Čech. V Žamberku máme jeho pískovcovou sochu v Zámecké ulici kousek od Masarykova náměstí.

g) Tento světec, biřmovacím jménem Adalbert, se narodil na hradě Libici nedaleko Poděbrad. Pocházel z českého knížecího rodu Slavnikovců. Měl se stát otcovým dědicem, když ale jako dítě vážně onemocněl, jeho rodiče slíbili, že pokud se uzdraví, zasvěťí jej Bohu, a tak se také stalo. Přijal kněžské svěcení z rukou prvního pražského biskupa Dětmara a po jeho smrti byl zvolen na jeho místo. Staral se o chudé, potíral zbytky pohanství, zakazoval krevní mstu a mnohoženství. Později putoval z Říma do Čech spolu s dvanácti mnichy, jež mu byli duchovní posilou a podporou, aby zde založili první mužský klášter. Do Prahy doputoval bos, v kajícím rouchu. Později dostal zprávu o vyvraždění svého rodu a rozhodl se, že se do Čech již nikdy nevrátí. Zemřel mučednickou smrtí, když ho prustí pohané spoutali a ubodali sedmi kopími.

h) Tito bratři z řecké Soluně získali v mládí nejlepší vzdělání. Na žádost knížete Rostislava byli císařem vysláni na Moravu šířit křesťanství v zemi. Bratři uměli slovanskou řeč, sestavili slovanskou abecedu, která byla základem slovanského písemnictví (hlaholice), a přeložili Bibli do slovanského jazyka. Písmo svaté bylo tenkrát totiž napsáno jen hebrejsky, řecky a latinsky. Pro úspěch mise bylo klíčové zavedení nové, slovanské liturgie a užití staroslověnštiny při kázání a výuce, kvůli čemuž bratři podnikli cestu k papeži do Říma, aby si vyžádali svolení kázat a sloužit mše v tomto jazyce.

i) Vypráví se, že tento světec vyhnal z jeskyně d'ábla a znamením kříže ho donutil, aby oral jeho pole. Působil v místě, které bylo jedním z posledních míst v Čechách, kde se provozovala liturgie ve staroslověnštině a pěstovala staroslověnská vzdělanost obecně.

* Vyplněný přehled (tabulku světců) a správné řešení tohoto kvízu naleznete na konci tohoto čísla.

Lukáš Sourada

TROCHA ŽIDOVSKÉHO HUMORU

Velkoobchodník Abeles se soudí se svým bývalým společníkem. Dva dny před přeličením se velkoobchodník radí se svým advokátem:

„Pane doktore, a co kdybych tak poslal soudci tučnou, vykrmenou husu se svou navštívencou?“

„Zbláznil jste se? Soudce Bielecki nenávidí korupci! Prohrajete celý spor!“

Přeličení skončilo tím, že soudce přiřkl Abelesovi vymáhaný finanční obnos.

Velkoobchodník opět navštívil advokáta: „Pane doktore, já vám prozradím jedno tajemství. Neposlechl jsem vás a soudce ode mě dostal husu.“

„Ale to není možné!“

„Ale ano. Jenom s tím rozdílem, že jsem do balíku s husou vložil navštívencu svého bývalého společníka.“

Jaký je rozdíl mezi matkou z Jeruzaléma, Haify a Tel Avivu?

Matka z Jeruzaléma doufá, že se její syn ožení se slušnou věřící dívkou z ortodoxní rodiny. Matka za Haify doufá, že se její syn ožení se slušnou dívkou. Matka z Tel Avivu doufá, že se její syn ožení s dívkou.

Jeden zbožný Žid, když se dožil 105 let, přestal náhle chodit do synagogy. Jeho přátelé, znepokojení jeho nepřítomností po tolika letech projevované zbožnosti, zašli neprodleně za rabinem. Ani rabin neotálel a vydal se za souvěřcem. Ten se k jeho překvapení těšil výbornému zdraví. Proč tedy, když mu nic není, přestal chodit do synagogy?

Pro dlouhou chvíli

Stařec odpověděl: “Když mi bylo devadesát, tak jsem, rebe, očekával, že si mne, baruch hašem, povolá každým dnem. Pak mi bylo devadesát pět, pak sto a teď, rebe, teď si myslím, že na mne, baruch hašem, zapomněl - a tak se mu nechci zbytečně připomínat.”

Potkají se dvě přítelkyně.

“Sára, slyšela jsem, že ses vdala?”

“Ano. Ale čtrnáct dní po svatbě manžel náhle zemřel.”

“To je smutné. Aspoň, že se dlouho netrápil...”

Židovské moudro: Pokud se vaše problémy dají vyřešit pomocí peněz, pak to nejsou problémy, nýbrž výdaje.

z internetu čerpal Lukáš Sourada

BIBLE PODLE ABECEDY

V tomto biblickém testu budou správné odpovědi začínat písmenem N.

1. Ježíšův učedník z Kány Galilejské, kterého k Ježíšovi přivedl Filip.

2. Hora, ze které Mojžíš pohlédl na zaslíbenou zemi a kde také zemřel.

3. Prorok, který obvinil krále Davida ze hřichu.

4. Město v Galileji, kde chudé vdově zemřel syn a Ježíš ho vzkřísil.

5. Město, kde Ježíš prožil své dětství a mládí.

6. Číšník perského krále, pod jehož vedením byly za 52 dní obnoveny jeruzalémské hradby.

7. Vynikající lovec a zakladatel řady měst, kromě jiných i Babylóna.

8. Vdova po Elímelekovi, která prosila své snachy, aby ji nazývali Mara, tj. Trpká.

9. Malomocný hejtman syrského vojska.

10. Město, které měl Jonáš varovat před zkázou.

11. Jméno muže, který zachránil největší množství zvířat.

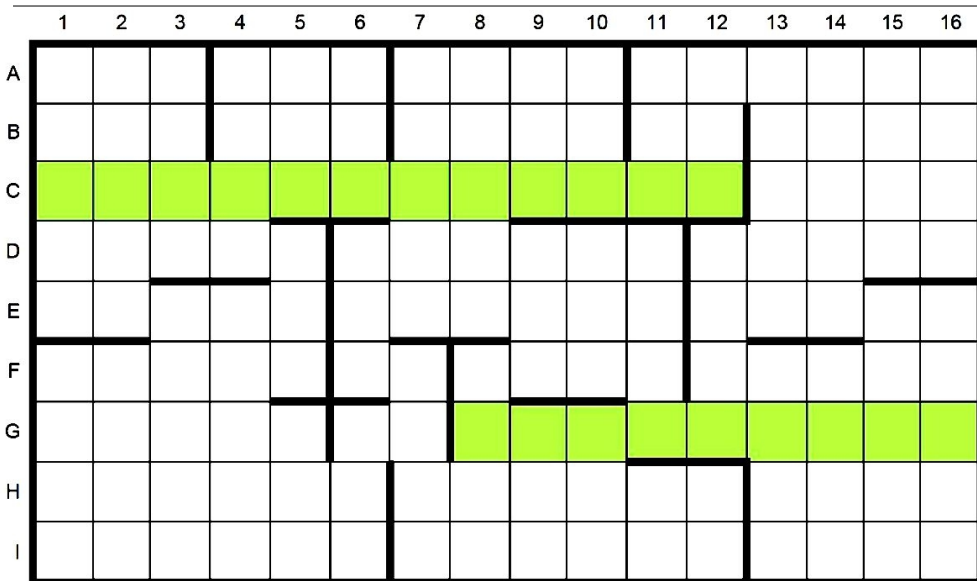
12. Příčina touhy dotknout se Ježíše.

Ondřej Jäger

KŘÍŽOVKA

Co je pro muže úspěch? Když vydělá víc, než jeho žena stihne utratit. A víte, co je úspěch pro ženu? ...Tajenka.

Vodorovné legendy:

A CHUMÁČ ROSTLIN, ŘÍKAJÍC, SPOJENÍ, KULTOVNÍ STŘEDISKO ISLÁMSKÉHO ŽIVOTA

B ZÁMEZÍ VE FOTBALE, ČÁROVÝ KÓD ZKR., ŘADOVÁ ČÍSLOVKA, NĚMECKÉ OSOBNÍ ZÁJMENO, MLETÁ SMĚS KOŘENÍ

C TAJENKA 1.DÍL, SUDBA

D BLANKET NA SÁZENÍ, MÍT DŮVĚRU, CÍP KABÁTU

E TLUSTÝ, NAPLŇOVATĚ, AUTOR MUZIKÁLU KRYSAŘ

F SKLOVINA, CITOSLOVCE ZAMYŠLENÍ, MONTOVANÝ DOMEK, DRAVÁ RYBA

G NEOHRABANEC /NÁŘ./, TU MÁŠ, TAJENKA 2.DÍL

H VÝSMĚCH, ŘEHTATI, STĚNAT

I AUSTR. CHOCHOLATÝ PAPOUŠEK, ZÁVOD S BRANKAMI, AUSTRALSKÉ OŘECHY

Svislé legendy:

1 TAKHLE, POSTAVA OPERY:WAGNER - BLUDNÝ HOLANĎAN

2 BARVIT NA ČERVENO, POSTAVA OPERY:CIKKER - JURO JÁNOŠÍK

3 DOTYK, BRAZILSKÁ VAČICE

4 BITKY, POPÍNVÁ ROSTLINA

5 POPRAVČÍ, ČÁST HLAVY, CHAPLINŮV FILM (1921)

6 PLATIDLO BARMY+INDIE+PAKISTÁNU, DAŇ Z PŘIDANÉ HODNOTY, JAPON.SÍDLO NA OSTROVĚ HONŠÚ

7 DĚLO, ŘÍMSKÝ BŮH VÁLKY

8 HLODAVEC, ZMÝLENÁ

- 9 SÍŤ BENZIN. STANIC, ŠMIK, KANTORKA (SLANG.)
10 CITOSLOVCE PŘEKVAPENÍ, DOMÁCKY ATANÁZIE, BĚDA
11 KMIT, ANGL.KACHLIČKA, UKAZOVACÍ ZÁJMENO
12 ZPRÁVA, POTOMEK NEPOHLAVNÍ CESTOU Z JEDNOHO JEDINCE, INFARKT MYOKARDU (ZKR.)
13 VZDĚLÁVACÍ ÚSTAV, BEZVĚTRÍ /METEOR./
14 VŮDCE ARGONAUTŮ, ČÁST VOZÍKU
15 TĚLO, STRAKONICKÝ MUZIKANT
16 POSTAVA VERDIHO OPERY, ŽENSKÉ JMÉNO (17.5.)

Pomůcka: NEU, KALM.

Pavel Holubář

BIBLICKÉ SUDOKU

Stejně jako u každého jiného sudoku je znamená hledání v úseku Mt 21,21 až Mt řešením úlohy zcela vyplněná sudoku 21,29). Když v tomto úseku najdete verš tabulka. Než však začnete luštit, musíte shodný s citovaným v zadání úkolu, dopíšete nejdříve doplnit chybějící "startovací čísla", příslušnou číslici do řádku sudoku tabulky na bez nichž by bylo vyřešení velmi složité, místo označené dvojtečkou.

ne-li nemožné. V tabulce jsou nahrazena dvojtečkami (:) (chybí v každém řádku jedno - řádky A až I) a vy je získáte vyhledáním příslušného novozákonního verše v Bibli (Český Ekumenický Překlad) podle znění verše a neúplného odkazu na něj. Chybí vždy pouze poslední číslice (její prázdné místo je vyznačeno podtržítkem), takže při hledání máte na výběr z devíti veršů (např. Mt 21,2_

Seznam použitých zkratk Biblických knih

Mt Evangelium podle Matouše
Mk Evangelium podle Marka
L Evangelium podle Lukáše
J Evangelium podle Jana
Sk Skutky apoštolů
Ř Římanům
1Te První list Tesalonickým
Zj Zjevení Janovo

- A Mk 11,_** A řekne-li vám někdo: „Co to děláte?“, odpovězte: „Pán je potřebuje a hned je sem zase vrátí.“
- B 1Te 3,_** A tak když jsem to již déle nemohl vydržet, poslal jsem Timotea, abych poznal vaši víru, zdali vás snad pokušitel nesvedl, takže by naše námaha vyšla naprázdno.
- C Sk 24,_** Za pět dní přišel velekněz Ananiáš s několika staršími a s nějakým Tertullem právníkem, a dostavili se k místodržiteli, aby na Pavla podal žalobu. Když byl Pavel předvolán...
- D Zj 7,1_** Již nebudou hladovět ani žíznit, ani slunce nebo jiný žár jim neublíží.
- E Ř 1,1_** Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svou nepravostí potlačují pravdu.

- F L 3,1_** Lopata je v jeho ruce, aby pročistil svůj mlat a pšenici shromáždil do své sýpky; ale plevy spálí ohněm neuhasitelným.
- G J 15,_** Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li při mně.
- H Mt 26,2_** Velice je to zarmoutilo a začali se ho jeden po druhém ptát: „Snad to nejsem já, Pane?“
- I L 21,_** Až uslyšíte o válkách a povstáních, neděste se: neboť to musí nejprve být, ale konec nenastane hned.

A			:				9	6	
B	1	6	2	9				:	
C			4		7			8	:
D	4			2			:		
E	:	1			6	3			
F								3	:
G					:	1			
H		4	6				:		
I									:

Lukáš Sourada

Přítomni: P. Wiesław Kalemba, Marie Souradová, Ondřej Jäger, Roman Moskva, Marek Faltus, Daniel Klíž, Jitka Macháčková, Bronislava Halbrštátová, Pavel Brůna, Bohumila Lipenská, Tomáš Ježdík

Omluveni: Václav Rendl

Poděkování za vše, co se uskutečnilo: za brigády, za farní tábor, za sv. biřmování.

V průběhu září až října začne výuka náboženství. V Žamberku bude probíhat v pondělky 1x za 14 dnů, ve skupinkách podle věku, bližší rozpis je na stránkách farnosti.

Z řad farníků byl vznesen dotaz na možnost výuky náboženství na školách. Pokud by někdo měl zájem vyučovat náboženství na školách, měl k tomu pověření (kanonickou misi), byl by dostatečný počet dětí na skupinu a škola by nebyla proti, možnost by byla.

PASTORAČNÍ PLÁN FARNOSTI

Září

V sobotu 19. září bude v kapli Panny Marie Bolestné mše svatá v 16:30 hod.

27. září je v Kameničné posvícenská mše svatá od 14 hodin.

28. září bude tradiční farní den, který začíná slavnostní mší svatou v chrámu sv. Václava v Žamberku. Hlavním celebrantem bude novokněz Piotr Antkiewicz. Po mši svaté bude udílet novokněžské požehnání. Všichni jsou pak zváni na farní zahradu ke společně strávenému času. Odpoledne přijede Sbor z hor (Rokytnice).

V kostele bude instalována výstava fotografií. Pořadatelem je sdružení Člověk a víra.

30. září na svátek sv. Jeronýma bude na faře biblický večer. Začátek je v 19:05 hod.

Říjen

Při mši svaté v neděli budou probíhat tzv. pětiminutovky – katecheze.

V pátek 2. října od 18:30 hod bude rytmičká mše svatá.

Ve středu 7. října bude na faře biblická katecheze. Zamyšlení nad Písmem svatým bude probíhat ve středu 1x za 14 dnů.

11. října bude posvícení ve 14 hod v Helvíkovicích.

17. října – misijní most modliteb

18. října – misijní neděle

25. října jste od 16 hodin zváni na koncert pražské kapely Rytmig v chrámu sv. Václava.

TECHNICKÉ ZÁLEŽITOSTI

Žamberk – schválená dotace na oltář Panny Marie, budou nové koberce v presbytáři

Písečná – mikrofony, koberec

Líšnice – dotace z Pardubického kraje na venkovní omítky

Fara ve Slatině nad Zdobnicí má od léta nájemníky, smlouva se připravuje.

Nabídka Krizového centra – bezplatná služba – krizová pomoc (pomoc rodinám, jednotlivcům, odborné sociální poradenství v obtížných životních situacích).

Muzeum Žamberk zve na výstavu Výtvarný Žamberk (6. -28.9.)

Příští setkání Pastorační rady farnosti bude 5. října od 20 hodin.

Zapsala: Marie Souradová

Schválil: P. Wiesław Kalembo

ČEŠTÍ SVATÍ - SHRNUJÍCÍ PŘEHLED - ŘEŠENÍ ÚKOLŮ I., II., III., IV.

SVĚTEC	SVÁTEK	STOLETÍ	MÍSTO	LETOPOČET
Anežka Česká	13. listopadu	13. st.	klášter Na Františku v Praze	
Ludmila	16. září	9.–10. st.	Tetín u Berouna	921
Zdislava	30. května	13. st.	Křižanov+Jablonné v Podještědí+Lemberk	
Cyril a Metoděj	5. července	9. st.	Velehrad	863
Jan Sarkander	6. května	16.–17.st.	Brno+Holešov+Olomouc+Skočov	1620
Jan Nepomucký	16. května 14. st.	Karlův most		
Prokop	4. července	10.–11.st.	Sázava	
Václav	28. září	10. st.	Stará Boleslav	935 (př. 929)
Vojtěch	23. dubna 10. st.	Břevnovský klášter		

ČEŠTÍ SVATÍ - SHRNUJÍCÍ PŘEHLED - ŘEŠENÍ ÚKOLŮ V., VI., VII., VIII.

V. Patronkou rodin je sv. ZDISLAVA.

Patrony zpovědního tajemství je sv. JAN SARKANDER a také sv. JAN NEPOMUCKÝ, který je zároveň také patronem loďařů, vorařů a mlynářů.

Patronem vinařů a zemědělců je sv. PROKOP.

Hlavním patronem české země a také patronem českých skautů je sv. VÁCLAV.

Patronem pražské arcidiecéze je sv. VOJTĚCH.

Patrony Moravy a spolupatrony Evropy jsou sv. CYRIL a METODĚJ.

VI. Kníže a mučedník byl sv. VÁCLAV.

Mučednickou smrtí zemřela sv. LUDMILA.

Pannou a řeholnicí byla sv. ANEŽKA ČESKÁ.

Biskup, který zemřel mučednickou smrtí, byl sv. VOJTĚCH.

Misionáři se stali sv. CYRIL a METODĚJ.

Kněží, kteří zemřeli mučednickou smrtí, jsou sv. JAN NEPOMUCKÝ a JAN SARKANDER.

Opatem a poustevníkem byl sv. PROKOP.

Manželkou a matkou byla sv. ZDISLAVA.

VII. Bible a berla s dvojitým křížem jsou atributy sv. CYRILA a METODĚJE.

Kniha spolu s křížem a klíči patří mezi atributy sv. JANA SARKANDERA.
 S rodinou je znázorňována sv. ZDISLAVA.
 Mítra s berlou a důtky nebo řetěz i spoutaný ďábel bývají u znázornění sv. PROKOPA.
 Mítra s berlou a veslo nebo kopí jsou atributy sv. VOJTĚCHA.
 5 hvězd kolem hlavy, bílé roucho a kříž nebo rybu mívá sv. JAN NEPOMUCKÝ.
 Meč, štít a praporec s orlicí jsou atributy sv. VÁCLAVA.
 V řeholním rouchu, s korunkou a s almužnou je znázorňována sv. ANEŽKA ČESKÁ.
 Se stočeným závojem je znázorňována sv. LUDMILA.

VIII.

a) sv. Ludmila	d) sv. Anežka Česká	g) sv. Vojtěch
b) sv. Jan Sarkander	e) sv. Václav	h) sv. Cyril a Metoděj
c) sv. Zdislava	f) sv. Jan Nepomucký	i) sv. Prokop

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI KVÍZU

- Natanael.....Jan 1,48
- Nebó.....5 Moj 32,49; 34,1-5
- Nátan.....2 Sam 12,1,7-10
- Naim.....Luk 7,11-17
- Nazaret.....Luk 2,51; 4,16
- Nehemjáš.....Neh 2,1 nn
- Nimrod.....1 Moj 10,8-10
- Noemi.....Rút 1,20
- Naaman.....2 Král 5. kap.
- Ninive.....Jon 1,2; 3,3
- Noe.....1 Moj 7.kap.
- Nemoc.....Mar 5,23-24

VYLUŠTĚNÉ BIBLICKÉ SUDOKU

A	7	8	3	1	5	4	9	6	2
B	1	6	2	9	3	8	7	5	4
C	9	5	4	6	7	2	3	8	1
D	4	3	7	2	1	5	6	9	8
E	8	1	9	7	6	3	4	2	5
F	6	2	5	4	8	9	1	3	7
G	2	9	8	3	4	1	5	7	6
H	5	4	6	8	9	7	2	1	3
I	3	7	1	5	2	6	8	4	9

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Těší nás, že máte zájem o zkvalitnění našeho občasníku. Další písemné příspěvky můžete osobně předat někomu z redakční rady nebo posílat e-mailem na adresu: **fzzamberk@gmail.com**. Další číslo očekávejte v prosinci letošního roku.

Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 5 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vhazovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: P. Wiesław Kalemba, Ondřej Jäger, Iva Kočová, Marie Souradová, Lukáš Sourada. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: **fzzamberk@gmail.com**. Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky upravovat či krátit.

Fotogalerie: <http://www.dekanstvizamberk.cz/foto/>